

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Pretinu pentru Ostrungnrla: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri lunu 2 fl. éra pentru Strainatate: pre ann 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de ann 5 fl. pre unu trilaniu 2 fl. 50 cr. in v. a. Unu exemplariu costa 15 cr.

Foi'a acésta ese tota Marti sér'a, dar prenumeratiunile se primesc in tóte dítele.

Tóte sidieniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diriginte a diurnalului:

Insertiunile se priimesen cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Invitare de prenumerare la diariulu glumetiu „Gur'a-Satului.”

Fratilor !

La anulu nou tota lumea se gratulésa. Asemenea amu facutu si noi; vi-amu doritu d'in anima curata serbatori jericite.

Acum acceptàmu dela Dvóstra eu grabire *bacsâlulu* potrivitu: 8 fl. pre anu, pentru ca sà vi remanemu si de aci incolo *amici de casa*.

Gratulare la anulu nou

1873.

dedicata:

Escentissimiloru, Iiustrissimiloru, Magnificentissimiloru, Spectatiloru si Stimatiloru, precum si Reverendissimiloru si Revendiloru, si in fine Multu onoratu si onoratiloru de toti laudatiloru patrioti ai mei romani gr. or. séu si gr. catolici.

I.

Buna diu'a mai baditia !
Stai pre pace nu fugi,
Cugeti dór' cásu omu de vitia
Priceputu d'a beli? ! —
N'am venit u la gratulare
Ca sà-mi dai Tu vr'o par'a,
Séu sà ceru pe asceptare
La-anulu nou *fot'a Ta*;
Ci sà-ti spunu for' amenare
Ce sentiescu in peptulu meu,
Ceru pucina asceptare,
Si-pe rondu le-oiu spune eu.

Anulu vechiu perl de-odata
Si celu nou eata-lu aici, —
Vai Dómne cát-i-lu ascépta,
Ómeni mari si baeti mici,
Dar' ca mine sciu pré bine
— Ce cu totu dreptulu o spunu —
Cà nu-lu mai ascépta nime,
Pentru-cá de scopu 'mi punu
Sà spunu gratulare mare
Celoru ce au meritatu;
Si mi-ar fi fostu spre 'ntristare,
Déca s'ar fi 'ntardiatu. . . .

II.

Domniloru dela putere
Li gratulezu cam astă:
Sà vi dé Domnulu vedere
Si-apoi indurarea sa;
Sà vi dé virtute rara
Si creditu nemarginitu,
Ca toti pre sorman'a tiéra
Dupa ce o ati belitu —
Sà jocati hor'a dracésca
Dupa not'a-vi hotiesca !

Gratulezu eu mai de parte
Romaniloru renegati :
Sà vi faca Domnulu parte
De o fune si de-unu latiu,
Déca nu ve veti re'ntórcce
La alu mamei vóstre sinu,
Sà periti cu mare chinu.

Gratuléza eu mai de parte
Episcopiloru romani —
O iertare de pecate.
(Pentru-cá-su de totu pagani :)
Unulu be si trandavesce,
(Chiaru unu trainu papistasiescu,)
Altulu popii ii belesce,
(Unu metodu calugerescu,)
Celu d'in urma n'are pace
Ci totu la stodeni face.

Protopopiloru de-a rondulu:
Purcei grăsî sî frumosieci,
Sî deca i va prinde gandulu
Sî vr'unu bou, vaca, vitieci,
Sî unu vasu cu vinu d'alu dulce,
O ploscuitia de rachiu;
De-accl'a reulu se duce,
De-est'a te faci de totu viu,
Asî dör' nu voru uită —
Natiunea a tradă !

Conducatoriloru éra
Cei ce dicu: cà-su romani mari,
Cei ce pr'in foi totu declara
Câ-au merite (de tientiariu);
Li poftescu fondu disponibulu,
De-unde apoi frumosielu
Sà li fia cam posibilu
A mai smulge pucintelu
Unu daru de totu minunatu
Celoru ce s'au consacratu !

Societatei clericale
D'in Aradu: vase cu vinu,
Ca la stedintiele sale
Sà 'mple totu pocalulu plinu,
Domnulu vice-presedinte
Sà vorbescă cam asiă:
Membrulu care nu-e presinte
Dieu vinu roșiu nu va bê; —
Asî dôra va contă;
Câ stedint'i'a va tienè. . . ,

Sî apoi Tie mài baditia
 Ti poftescu norocu sî bani,
 Sà deschidi a *Ta gurită*,
 Sà nimicesei pre *dusimani*,
 Pre dusimanei natiunei
 Pre toti sà-i batjocuresci,
 Sà-i faci de ocara lumei
 Sî de feliu sà nu-i slabesci.
 Vedi asiă eu am gatatu,
 Sî la toti vi-am gratulatu !

Siandricu

procopsitulu procopsitiloru si profetu modernu.

Cludatu dialogu in limb'a romana (?)

d'in gur'a

unor domne (sorori) d'in Naseudu !

A. Hörst du Schwester ?!

B. Was ?

A. Veno la mene adi; . . . weil ich habe dir etwas zu sagen !

B. Nô dar nu sei, ich bin nur allein à casa ?

A. Aber doch! dupa amédi nu vei ave atât'a de lueru sî vei potè !

B. Nô! aber weiß ich wie werden die Umstände sein? pentru că am atât'a lueru, oh mein Gott, de nu-mi vedu capulu !

A. De vei veni 'ti voi spune . . . scii tu . . . ceva Geheimniß . . . despre vecin'a !

B. So? Apoi le voi lasá tóte in pamentu !

C. (audindu-le!) dice: Sormana limb'a romana, adusa aci de divulu Traianu d'in Rom'a; vorbita acum'a de matrónie române, strabune de ale Corneliei, Veturiei, etc (ore asiă au vorbitu-o sî ele?)

Ele sciu că si voru educă pruncii romanesce !

Speréza natiune romana! Bravo madame romane d'in Naseudu !! (sorori !)

„Mosiu-Nitia“

asupr'a stariloru nôstre.

— O dinióra sî asta-di. —

. . . Si, fiindu-că ómenii nu sunt, precum erau odinióra, vremile s'au schimbatu; éra, dupa-ce vremile s'au schimbatu, ómenii de asta-di nu mai sunt, precum erau cei d'in vremile betrane. — Câ-ci, să vedeti! — ómenii dau timpului anumitulu caracteru — éra caracterulu timpului forméza pre ómeni.

Odinióra erau „nemési“ cu „peï de cane“, sî iobagi, ce n'aveau pele de cane. „Asta-di toti ómenii — n'au pele de cane“, câ-ci, deca unii d'intre dinsii chiaru ar sî avè pei de cane, inaintea lumii, ei sî aréta numai pelea loru de omu. Adeca: odinióra ómenii isî portau cani'a in fati'a tuturor'a; asta-di ei o ascundu. —

Toemai pentru acea — odinióra era mai bine decâtua asta-di, pentru-că odinióra ómenii puteau sà se scie — de care ómeni au sà se ferésca, fiindu acesti'a insemnati cu peile loru de cane, éra asta-di toti ómenii-sî sémena in aretarea loru d'in afara. Adeca: odinióra aveamu numai aristocrati cu pei de cane; asta-di avemu sî aristocrati fara pei de cane. Si acesti noi aristocrati sunt nu numai mai rei, dar' totodata sî mai ridicoli decâtua acei'a dupa sistemulu vechiu. Odinióra ómenii se sentieau chiamati sà domnésca asupr'a altor'a — in urm'a unei credintie *ratecite*: cumcă — ei pr'in nascerea loru — sunt suflete superiore. Asta-di ómenii ar voi sà domnésca in urm'a unei credintie reputațiose: cumcă ei, pr'in cultur'a (?) loru, sunt fintie mai aprópe de dumnedieire. Ca sî candu nu toemai cultur'a ar trebui sà-i lumineze, cumcă, — la urm'a urmeloru — ei sunt numai ómeni.

Dar mai cu deosebire pentru noi, romanii, erau vremile de demultu mai bune decâtua celea de asta-di.

Odinióra toti romanii erau intr'o stare de o potriva rea; dar', eu acést'a rea stare, toti erau de o potriva indestuliti. Acum'a — o fórte mica parte se afla intr'o stare mai buna, pentru că cea-lalta parte mai mare se afla intr'o stare mai rea decâtua odinióra. — Si apoi: tocmai partea d'in starea cea mai buna este acea mai neindestulita. — Si — pentru-ce? Pentru-ea odinióra — d'in candu in candu — se iviá căte unu omu, graiá o vorba grea, sî apoi ce unulu graiá, faceau toti ceci-lalti. — Asta-di: toti voiescu sà graiésca, sî astfelu nu remane nici unulu care sà sî faca. Pe semne: in vremile de multu erau mai pucini romani, ce faceau pretensiua la „inteleptiune“. Asta-di fie-care romanu este „sarea pamantului“. — Pentru acea este viéti'a nôstra atât'a de sarata.

Odinióra ómenii scriau scii cu „slove“, cu „potcove“, cu „buchi mari“. Ei sciau inse că acestoru „buchii“ sà li dee unu sensu placutu. Cum? — Odinióra ómenii scriau numai pentru sà-sî arete cuprinsulu sufletului loru, ca sà — arete — ce sunt; pentru acea scria loru ajungea ceva, atât'a cătu scrietoriulu. — Nime nu voia s'a vinda mai multu decâtua ce avea in modestulu seu magazinu. Asta-di! ? — Ómenii scriu cu „litere“, dar' nu sunt in stare, ea acestoru litere sà le dee unu intelelesu romanescu. Pentru-ce? Ómenii de asta-di scriu numai pentru-ca sà arete că ei sunt, ce nu sunt: pentru-acea scria loru n'a-junge nimicu, nici chiaru numai atât'a cătu scrietori-

ula. Fie-care voiesce să vinda mai multu decât ce are în magazinul său: să para mai învățat decât ce este, mai intelept decât ce poate să fie, să mai romanescu decât ce este chiar și romanulu. — Omeneii nu scriu în *stilul poporului*, pentru că ei voiesc să arete că sunt „omenei inteligenți”; ei scriu eu vorbe latine și în discursi nemtiesci, pentru că ei voiesc să arete, cum că au învățat și latinesce, ba chiar și nemtiesce. — Er’ pentru că să arete adencimea filosofică în cugetare, romani de astă-dată scriu atât de incaretat, încât chiaru nici insă-nu potu să petrunda în adeneulu serisei loru. — — — In sfersitul romani de astă-dată sunt o „nație“ propria!

Odinióra era mai pucine „bucfare“, și se cetea mai multu; astă-dată avemu mai multe „opuri“, și se cutesce mai pucinu: pentru că în „bucfariu“ era cuprinsu — *numai ce scăi a scriotoriulu*, era în opuri este cuprinsu numai *ce nu scie literatul*. Apoi: pre acel’ă, care insu-si n’ă seiutu ce a disu, nîne nu poate să-lu pricépa.

Odinióra aveamu o singura „gazeta“. Astă-nă da scire despre trebile tuturor romaniilor. Deci: n’avea vreme că să se ocupe să de flăcări. — Astă-dată avemu o multime de „diurnale“, — fiesce-care numai pentru o parte a romaniilor. Deci: „diurnalele“ astă-dată au vreme să se ocupe să de flăcări. Candu era o singura gazeta, astă-ună se batea în capu cu alte „foi“ — straine. De candu inse sunt mai multe „diurnale“ romane, ele se batu între sine. Astfel „diurnalele“ sunt unu salonu publicu, în care omeneii se potu batjocori unii pre altii, era „diurnalitii“ — sunt nisice omenei, cari pentru anumite „diurne“, aranjaza publicului o serie de „scene galante“.

Odinióra — „in pravoslavnică sfanta biserică ortodoxă“ pastorirea asupră credintiosei turme creștine era data în parintescile mani ale Preoșintilor Archierei și enigosi Parinti sfetnici ai scaunului bisericescu: — astă-dată *Ilustritatile* loru Episcopiei diecesani, d’impreuna cu *clerulu* romanu compusu din Reverendii și — *disimii domni* preotii, este să sunt — obiectulu, asupră căruia *domnii inteligenți* — *mireni* — *luici*, în momentele de dispositi, își veră prisosulu veninului. Pentru acea odinióra, desă-a lenea, trebile mergeau înainte, fiindu-că erau impinse de cătra unu singuru omu — intr-o singura directie: astă-dată totulu, întrégă masinariu compusa cu atâtă maiestria, sta locului, pentru că pré multe vointie înriurescă asupră ei și pré multi omenei, în pré multe directii o impingu. Repetu: s’au sporit omeneii „inteleptii“. —

Hei! dar’ bine era precum era în vremile betrane!

Atunci „credintiosii“ se apropiau cu evlavia de sfintele altare Ddiescii; acum’ „cetățenii“ pastescu plini de conștiinția de demnitate în biserică. Atunci „pop’ă“ scie numai să cante și să ceteșca *sant’ a evangelia*; acum’ „preotulu“ scie latinesce, nemtiesce, unguresce, cunoscă felu de felu de științe, numai să cante și să ceteșca cu destulă frica creștinăscă *sant’ a evangelia* — nu scie. Odinióra popii erau *slugile* lui Dumnedieu: astă-dată preotii sunt *functiunarii* alegatorilor sei . . Da! — lumea să inteleptitu! — Că-ci odinióra preotii se hraneau din „darurile“ credintiosilor, era astă-dată credintiosii se *imbăta* la alegerile preotilor.

In multe privinție se deosebesce inca lumea de astă-dată de acea mai de demultu; dar’ eu, ca omu inteleptu, trebuie să punu capetă asemănărilor, nu pentru că s’ar putea supera omeneii de astă-dată, dicindu-se adeverul în facia, ci pentru că lumea betrana s’ar întristă însinându-i-se inca căteva dintre pecatele lumii, pentru a carei bine ea atât de mult a muncit.

Anecdote poporali, de G. Stefanescu.

19. In tempurile din vechime, candu inca nu era cunoscute orologele de busunariu la poporulu de pre sate, unu episcopu și-propuse, ca să-si cereze odata consangenii și satulu natale, ceea ce să facă. Ca omu de rangu înaltu firesce, că portă cu sine totu deun’ă orologiu de busunariu, care să în astă caletoria nu a lipsită dela dinsulu. Sosindu la vatră-i parintișca a atlău 2. frati ai sei, cari lu-priimira forte cu mare iubire, nepotendu-se indestul miră de vestminte-i stralucite, de lantiulu și crucea, ce portă pre peptu. — — —

Petrecendu episcopulu la fratii sei căteva dileintră o năpte a fostă silitu, pentru tempula nefavoritoriu ce era, a dormi întră chilia cu ei, — facendu-să eomodu cum ar fi fostu a casa. Iuonu cu Gavrile, că-ci asă se chiamau proprietarii casei, tăta năpteau nu potura se inchida ochii, temendumu, ca nu cumva prin horăturile loru indatinat să neliniscăcea pre Mari’ă Sa. „Măi frate — grai Iuonu catra cela-l-altu, en asculta, par că audu ceva rodiatura de săorece la hainele vladicului; aid’ să ne sculamu, să cautamu, ca să nu i se intempe ceva paguba. Bine dico tu frate, — adause cela-l-altu, că eu chiaru audu cum rōde, ma chiaru de a-sări mi se parea asă ceva, numai n’am luatu de séma; blemu iute, să omorim pre afurisitulu de săorece.“ Ambii se scăla, iau căte unu darabu de lemn și cu incetul se apropiu de măsa, unde erau vestmintele asediate, și asă gata de atac, tresnescu de odata pe giletă, de unde esă sunetulu „ticu-ticu.“ De manetă, trezindu-se episcopulu și voindu a sei căte ore sunt, și-cauta orologiulu, inse acel’ă era déjà stricatu de totu. În rebandu de frati, că ce să potu intemplă, acesti’at i respunseră, că ei au omorit unu săorece numai, ce i rodea hainele; dar’ despre altu-ceva nu sciu nemicu.

20. De multu, de multu, în satulu N. unu omu trecendu în o sări senina și frumosă pre lunga unu lacu limpede, a vediutu lună în elu. Numai de cătu se sări pe căstă de lunga satu și incepă a strigă: Totu omulu din tăta casă să ésa la laculu din lună popii cu cărlige, cu lopeti, cu sape, și coveti, ca să se cătemu lună, care a picatu în lacu. La astă faima fia-care, luandu-si recuisele necesarie, au alergat la loculu amintitul, ca să se cătă lună din lacu. Dupa multe probe zedarnice, omeneilor li se orise, deci alergara cu totii cătra casa cu adaugerea, că voru incercă cătarea alta data. —

Unu mosiu betranu înse, acătiendu-si cărligulu în o radecina și nepotendu-lu cătă alteum, trase de vre-o cătevă ori, pone ce în urma se rupse radecină și elu cadiu cu faciea în susu.

„Aha! — eschiamă betranulu vediindu lună lucindu pre ceriu — bine-mi pare că te am scosu, să nu te înneci!“

TAND'A SÌ MAND'A

T. Bine, că o să se gate o data sì treptele dîse lui Lonai d'in **Bud'a-peșt'a**.

M. D'apoi că neci nu eră mare trebuinția de ele pone acum'a.

T. Pentru ce nu?

M. Pentru că numai acum'a are sà se cobóra dlu **Lonyay** pe ele.

T. Óre români acel'a d'in „Pesti Napló”, subserisu „Unu romanu”, care apera pe vladicul Ioni-leben contr'a atacurilor unui popa catolic, cine pôte sà fia?

M. De siguri eră-si vre unu renegat sì cortesia ungurescu de panur'a lui Ioni-leben.

T. Asíe o credeam sì en.

T. Vai de mine Mando, ce am auditu dela **Fagarasiu**!

M. Ce fratiore? dóra a plesnit la vr'unu Olténu gus'a de putórea rachiului lui Itzig? ! —

T. Alt'a minune mai mare de nu me potu reculege a o esprime in concretu. —

M. Mi se pare, că te au deochiatu Oltenii sì Opincarii nemesiesci d'in tiér'a-Oltubri, de nu-ti poti tu reculege poterile tale. — Hai la betran'a lui Pléca-fug'a, sà-ti descante. Audi-me?

T. Dómne alu poterilor! ajuta-mi sà spunu, minunea minunilor. — Audi tu Mando, ce mi s'a intemplatu? Am fostu in caletoria pone la *Brasovu*, unde se forméza unu consortiu nou pentru edarea unei foi cu titululu „Eshalatiuni miasmatice d'in Balt'a cea negra a Ortodoxiei ultramontane,” sub redactiunea Reverendissimilor d'in tiér'a Barsei. — Ti spunu, că d'in Porumbachu pana inclusive Vladeni, domnesee o ne mai audita betla acum'a d'in 15. decembre incóce, incàtu populatiunea acestui teritoriu trebue peste curundu sà cada in bol'a cea grea „delirium tremens”. —

M. Nu te pricepu frate, că ce feliu de betla pôte fi aceea, acum'a dupa cei duoi ani neroditori?

T. Nu pricepi neci tu ceva. — Nu scii, că acolo surge alegerea de deputatu dietalu, cu care ocasiune toti alegatorii, ori sì de ce partida, au libera intrare in ori-ce feliu de carciuma, și beutura sì mancare libera totu pe contulu candidatiloru. —

M. Te intielegu; inse así dorí a sei, că cine se va alege de deputatu in cerculu d'in susu sì in celu d'in diosu? —

T. Ti oiu spune. — In *Fagarasiu* sunt patru candidati, *Benedek*, *Popu Gridému*, *Brust*, și *Máday*, d'entre cari celu d'in urma va fi alesu, că-ci da mai bine ca toti. — Afara de spesele itinerali, mancare și beutura, căta li inchepe in gus'a, mai da *Máday* căte 3 fi. bani buni, pentru votu, cari atât'a afietia pre votanti, incàtu cei mai multi sì-fereca convingerile sì

votulu loru pentru celu ce da mai multu. — Cei al-l-alti candidati d'inpreuna cu *Benedek* au pus'o de mamaliga d'in pricina, că nu posiedu insusirile adeverate, cari trebuie sà fia reprezentate in diu'a de astadi in persón'a alegundului deputatu. — La Dlu ospetariu Dengel este facuta dispositiune pentru unu prandiu pre mane, la care voru luá gratis parte toti alegatorii lui *Máday*, care dupa publicarea resultatului va capetá mane séra in 19 decembrie unu conductu de 500 facili pre spesele lui proprie. — Destulu ti e acum'a? —

M. Lasa-me pamentului sà me mance, că mi ajunge seraculu de mine. — Ce va dice umbr'a lui *Radu Negru*, despre conduit'a urmatorilor lui? — Dómne santule, că unde sunu ajunsu noi cu români d'in tiér'a Fagarasului! ! ! . —

T. Frate Mando!

M. Audu!

T. D'apoi vedi acumu suntem sì noi cu ajutoriul celu de susu absoluti. inse trebue sà ne determinàmu spre ceva cariera, carea, vedi Dne, sà ni aduca fericirea in ast'a lume de suferintia! La ce cugeti că te va trage anim'a?

M. Hei! frate! eu am bunisioare planuri! Da me voiu duce la jura, că-ci limb'a ungurésca o șciu (!) — cum place sì stapanilor dilei, — voiu pune dratalu sì censur'a de avocatu, sì apoi o se militezutu eu pentru dreptulu națiunei mele! . . .

T. D'apoi pre spesele tale?

M. Ei! foculu! dóra sum granitieru d'in nobilulu districtu alu *Naseudului*!

T. Sì apoi?

M. No, sì apoi?! . . . simplu mai esci! . . . Apoi dóra voiu capetá stipendiu!

T. Ha! ha! ha! . . . dar' nu scii tu, că mai antaiu trebue sà fi dr. in jura, ca se poti scôte stipendiu d'in acelu fondu, că-ci e pr'in pung'a jupanului *Brecher* și *Jantl*, cari se folosescu cu ei sì facu căte „geschäfturi” cu ei, ér' bietii granitieri ce mai sciu de tóte?

M. Brr!! poc! Am gatatu-o! . . . Sormane fonduri!!

Ghicitura.

Care *dragutia* e mai necredintiosa?

(Fespusu: Cea d'in *Caransiebeslu*.)

Ursici.

(+) Mai multi „uj magyar nemesember” au intreprinsu caletoria la Pest'a, pentru sarutarea manelor lui Slavi, vrendu pr'in asta a aretă, cumcă si cu multu mai servili si mai lingusitori potu sà fia, decât sì insusi canele acel'a, a carui pele i-a nemesisu pre ei.

(+) Valurile tempului, in care a potinuit anulu 1872, d'in cans'a drumurilor rete d'in Ungaria, nu-lu va lasa sà ne parasesca cu totalu, si e temere mare, că si estu tempu érasf cu tóte urgiile lui ni va ramane pre capu.